

BENİM ADIM
ELA, SENINKİ
NE?

ELA - 3
NEDEN BEKLEMEK ZORUNDAYIM?

SILVIA SERRELI

KRONİK KİTAP: 489

Çocuk Kitaplığı: 29

YAYINYÖNETMENİ

Olcaay Mağden

EDİTÖR

Merve Akıncı Almaz

SON OKUMA

Armağan Tuna

İTALYANCA

ASLINDAN ÇEVİRİ

Esra Kökkılıç

RESİMLEYEN

Silvia Serrelì

KAPAK UYGULAMA

Sefer Koçan

MİZANPAJ

Kronik Kitap

1. Baskı, Mart 2024, İstanbul

ISBN

978-625-6774-55-1

KRONİK KİTAP

Şakayıklı Sk. N°8, Levent

İstanbul - 34330 - Türkiye

Telefon: (0212) 243 13 23

Faks: (0212) 243 13 28

kronik@kronikkitap.com

Kültür Bakanlığı Yayıncılık

Sertifika No: 49639

www.kronikkitap.com

   kronikcocuk_

BASKI VE CİLT

Optimum Basım

Tevfikbey Mah. Dr. Ali Demir Cad. No: 51/1

34295 K. Çekmece / İstanbul

Telefon: (0212) 463 71 25

Matbaa Sertifika No: 41707

YAYIN HAKLARI

Metin ve çizimler © Giunti Editore S.p.A., 2016,
Firenze-Milano www.giunti.it, *Perché Devo Aspettare?*
özgün adıyla Giunti Editore S.p.A. tarafından
yayımlanan, telif hakları Introtrema Telif ve Tercüme
Ajansı aracılığıyla alınan bu kitabın Türkiye'deki tüm
yayın hakları Kronik Yayıncılık A.Ş.'ye aittir. Tanıtım
amacıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, hiçbir şekilde
kopya edilemez, çoğaltılamaz, yayımlanamaz.

SILVIA SERRELI

E L A

NEDEN BEKLEMEN
ZORUNDAYIM?

Ozan Öğretmen elinde kocaman bir kutuyla sınıfa girmişti. Kutunun içinde küçük saksılar, bir torba tohum ve biraz da toprak vardı.

Sınıfa, **“Bugün hepimiz bahçıvan olacağız!”** diye duyuru yaptı.

Çocuklar merakla, **“Baaahçıvaan mııı?”** diye sordu.

“Evet! Fesleğen tohumları ekeceğiz. Bakalım hanginiz elini yeşile bulayacak kadar cesur?”

Kaan, “**Ben, ben!**” diye atıldı.

Ela, arkadaşının ellerine bakarak, “**Öyle mi?**” diye sordu.

“**EVET. BİR KERE BAHÇEYE ÇİÇEK
EKMİŞTİM DE HEMEN BÜYÜMÜŞTÜ!**”

Ela, elini yeşile bulamak için neden cesur olması gerektiğini pek anlamamıştı. Ama öğretmenin söylediğini bir bir yapmıştı.

“Saksıları toprakla doldurun. Üstüne birkaç tohum serpin. Tohumların üstüne de bir avuç toprak ekleyin. Sonra da biraz can suyu verin.”

Öğretmen, **“Söylediklerimi düzgünce yaparsanız fesleğenleriniz yeşermeye başlayacaktır. Yeterince büyüdüğünde eve götürebilirsiniz,”** diye ekledi. “Ama birkaç gün tohumların çimlenmesini beklemelisiniz.”

Öğretmen fesleğenin bir tür baharat olduğunu anlatmıştı. Yapraklarının yemeklerde kullanıldığını söylemişti. Ela saksısına baktı. *KIMBİLİR, BELKİ BİR ŞEYLER ÇOKTAN ÇİMLENMEYE BAŞLAMIŞTIR,* diye düşündü. Ama öyle değildi.

Ela eve gelir gelmez annesine, "**Beklemeyi hiç sevmiyorum,**" dedi. "Fesleğeni hemen eve getirmek istiyorum!"

Annesi gülümseyerek, "Ama bir tanem, hepimiz her gün bir şeyleri beklemek zorunda kalıyoruz," dedi.

Ela, "**Her gün mü?**" diye sordu.

“Elbette. Mesela otobüs her zaman tam vaktinde gelmez. Onu beklemek zorunda kalırsın. Örneğin okumak istediğin kitap kütüphanede yoktur. O zaman sipariş etmen gerekir. Kimbilir ne zaman gelir? Ama beklemek zorundasın işte.”

